

and מושכים, and the different responses to those questions lead to three different positions:

Question 1: Is the Kensico reservoir considered to be נובעים?

Rav Dovid Feinstein⁶ said that since the reservoir is partially fed by at least 8 small streams, those streams suffice to classify the entire reservoir as

⁶ The following is the teshuvah written by Rav Feinstein on the topic of copepods in New York City water, which includes a discussion on this issue:

יום א' פרשת נצ"ו תשס"ד לפ"ק
בעיר נוא יארק באמריקא נמצאים שרצים קטנים בהמים בכמה שכונות, ומפני כמה טעמים אנו סוברים דצריך לסגן המים שם בכל העיר.

א] השרצים האלו שנקראו "קופפאדס" מתיים במים ונראים כנקודות לבנות במים. השרצים האלו מתיים הם מחמת כמה סבות ["קלארין" בהמים ושאר סבות] ובעודם בחיים נראים הם לעין בקלות ע"י תנועתם במים, ונראים לא רק כשמתכלים מקרוב, אלא אפילו מרחוק קצת. לא רק כשהמים בכלי זכוכית אלא בכל סתם כלי נראים לעין בלי שום כלי זכוכית המגדלת. ואפילו לאחר מיתתם נראים שרצים אלו כנקודות לבנות דקות. ולכן אע"ג דאינם נראים במיתתם כמו שרצים אלא כנקודות לבנות בעלמא, מ"מ אנו ידענו שהם ממין שרצים הנראים לעינינו כשהם עוים בחיים, ולעולם נשארים באיסורים. ולא דמי למה דהתירו האחרונים תולעים שאינם נראים אלא ב"מייקראסקאפ" דהתם כיון דא"א בשום אופן להזהר מהם בהכרח שאינם בכלל השקצים והרמשים שנאסרו בתורה [אגרו"מ ח"ב יו"ד קמ"ו]. משא"כ בשרצים אלו דבעודם חיים אע"ג דקטנים הם מאד נראה להדיא לעינינו, ואפשר לזהר מהם, וממילא נכללו באיסור שרץ המים, וא"א להתירם לאחר מיתתם. ושרצים אלו הרי הם כלל שרץ שמת ואינו ניכר כ"כ שהוא שרץ דעדיין נשאר באיסורו.

ב] שרצים אלו אפילו במיתתם ניכרים בכוס של מים. ואע"ג דהרבה אנשים לא מרגישים בהם מחמת קוטנם, מ"מ אחר קצת רגילות בזה יכולים רוב בני אדם להכירם בכוס של מים, וא"כ הוי כניכר האיסור, וצריך לסגן כמו דאיתא בט"ז ואחרונים [יו"ד סי' ק"ד סק"א] דאינו בטל מה"ת. ואפילו אם אינם נכרים בכוס של מים מ"מ כיון דאפשר לסגן ולהפריד האיסור אינו בטל [ע"י ברמ"א סי' צח, ד] ואפילו באלף כמש"כ החכ"א כלל נא (ס' א, ג) [ועיין בש"ך ופ"ח סי' ק"ד].

ג] מה שיש אומרים דיש להתיר שרצים אלו מפני שמתהוים בבור ומותרים כמש"כ בשו"ע יו"ד [סי' פ"ד ס"א], לכאורה אינו נכון בנידון שלנו ד"רעזערוואור" (reservoir) בנוא יארק אין דינו כבור כיון דמים באים לשם דמוענות ומנחלים וממילא חשוב כנובעים, ואין דינו כבור כה"ג. וגם המים זוחלים משם, ולא מקרי בור ע"י דמושכים המים משם. ואין חילוק במה דרובא דרובא מהמים שם אינם מושכים ועצורים בעצם, דסוף כל סוף המים באים לשם מהנחלים והמעיינות, וגם זוחלים המים משם, ודינו כנובעים ומושכים. וגם אין חילוק במה שרוב המים שם באים ממי גשמים, דסוכ"ס המים זוחלים משם, ואין דינו כבור, ע"י פרמ"ג בש"ך סי' פ"ד סק"ח. ודין זה דבור, אינו אלא בבריכות גדולות דאינם נובעים ואינם זוחלים משם כלל כמו שנראה מדרכי תשובה סי' פ"ד, עיי"ש ה. ובכה"ג דיש מוצא ובא במים (סמוך לכניסת המים וגם במקום יציאת המים משם) מסתבר דגם להפ"ג במשב"ג (ס"ק א) מקרי כה"ג "מושכין" ואינו דומה לבור דאינו מוצא ובא כלל, ע"ש. אבל באמת אחר שנתברר שרוב מים שם באים מנהרות ומעיינות ונחלים, פשוט דמקרי נובעים, ואסור אפילו אם אינם מושכים. ועיין ביו"ד (ס' רא, ס' י) דמבואר דאפילו היכא דהמים נקוים ועומדים דינם כמעין כיון שלא הפסיקו מהמעין ויכול לטהר שם בזוחלין ע"ש. ולדעת כמה פוסקים דינם כמעין אפילו לענין טבילת זב ומצורע, ע"ש בפרישה (ס"ק כ"א) ע"פ המשנה (מקואות [פרק ה' משנה ה'] ובפרה [פרק ו' משנה ה']). ולכן בענין שאלה דידן פשוט דמקרי נובעים וממילא אסור כל התולעים שם. ועיין בדברי חיים (ח"ב יו"ד ס' נד) שהחמיר אפילו היכא דאין דינו כמעין ואינו מטהר בזוחלין - דמכ"מ לענין שרץ ודאי מקרי ים או נהר כיון דנתערב בימי נהר שנובע, ע"ש. וכ"ש "ברעזערוואור" שרוב מים נובעים מנהרות ומעיינות ודינו כמעין, דאין להקל כלל בזה.

ד] כיון דנמצאים שרצים אלו בהרבה שכונות בנוא יארק ומצויים הרבה שם, הוי כדיון מיעוט המצוי בכל העיר, וצריך לסגן המים, ולכן אע"ג דלא שוה המציאות בזה בכל מקום ובכל זמן מ"מ יש ריעותא בכל המים, ולכן בכל השכונות שנמצאים בהן שרצים אלו חובה לסגן המים. ואסור לשתותם או לבלש מהם בלי סינון והשומר נפשו ירחק מזה מאד.

נאום

דוד פיינשטיין